

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 18C/154/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512204070
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Pribula
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2015:7512204070.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie samosudcom JUDr. Jozefom Pribulom v právnej veci navrhovateľa BL Telecom debt, s.r.o. so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO 45 535 108, zn. T. - XXXXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom na Šoltésovej č. 14 v Bratislave, IČO 36 862 711 proti odporcovi S. K., R.. XX.XX.XXXX, D. D. XXX, XXX XX D. za účasti vedľajšieho účastníka Občianske združenie OZ právna pomoc spotrebiteľom, Sofijská 13, Košice, IČO 42 247 268, zastúpeného JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom Advokátskej kancelárie Stará baštová 2, Košice, adresa na doručovanie Budapeštianska 8, Košice v konaní o zaplatenie 369,84 eur s prísl. takto

rozhodol:

Súd žalobu v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty z a m i e t a.

Navrhovateľ a odporca nemajú právo na náhradu trov konania.

Vedľajšiemu účastníkovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

Navrhovateľ, odporca ani vedľajší účastník nemajú právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 01.03.2012 domáhal od odporcu zaplatenia istiny 369,66 eur s prísl. a náhrady trov konania. V návrhu uviedol, že pohľadávku nadobudol dňa 16.12.2011 na základe zmluvy o postúpení pohľadávky od spoločnosti Slovak Telecom a.s., predmetom ktorej bola aj pohľadávka voči odporcovi. Z návrhu ďalej vyplýva, že právny predchodca navrhovateľa spoločnosť Slovak Telecom, a.s., ako poskytovateľ elektronickej komunikačnej služby v zmysle § 43 zák.č. 610/2003 Z.z. uzavrel s odporcom zmluvu na poskytovanie elektronickej komunikačnej služby. Odporca sa v zmluve zaviazal odoberať službu a platiť za ňu riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom cenníku a v prípade nedodržania zmluvných povinností zaplatiť dohodnutú zmluvnú pokutu. Odporca svoje zmluvné povinnosti nedodrжал, v dôsledku čoho musela byť jeho SIM karta vypojená z prevádzky. Doručené faktúry za poskytnuté služby nezaplatil včas, čím sa dostal s plnením do omeškania. Za poskytnuté telekomunikačné služby mu navrhovateľ vyúčtoval sumu 37,90 eur. V dôsledku toho, že za tieto služby nezaplatil, mu navrhovateľ vyfakturoval aj faktúrou č. XXXXXXXXXXXX U.mluvu pokutu vo výške 331,94 eur.

Konajúci súd vo veci konal a dňa 14.03.2013 vydal Rozsudok sp.zn.: 18C/154/2012, ktorým v plnom rozsahu vyhovel návrhu navrhovateľa zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 369,84 eur spolu s úrokmi z omeškania a trovami tohto konania v zmysle podaného návrhu.

Voči rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie vedľajší účastník na strane odporcu, ktorý žiadal aby odvolací súd zmenil rozsudok, a to tak, že nárok navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty

zamietne a prizná vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania. Vo svojom odôvodnení odvolania argumentoval judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie ako aj európskou legislatívou a uviedol, že nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorú slovenské právne normy považujú v spotrebiteľských zmluvách za absolútne neplatné.

Krajský súd v Košiciach vo veci konal, a rozhodol uznesením sp.zn.: 2Co/365/2013 dňa 08.10.2014 a to tak, že zrušil rozsudok v napadnutej časti t.j. vo výroku, ktorým súd priznal žalobcovi nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 331,94 eur a úrok z omeškania z tejto sumy od 27.10.2009 do zaplatenia a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie s tým, že tento rozhodne aj o trovách odvolacieho konania.

Podľa ust. § 226 O.s.p. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Prvostupňový súd tak opätovne preskúmal návrh navrhovateľa v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty, a dňa 08.09.2015 verejne vyhlásil tento rozsudok.

Vykonaným dokazovaním bol zistený tento skutkový stav:

Podľa ust. § 200 ea) ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania 1.000,- eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa ust. § 115 ods. 2 O.s.p. pojednávanie nie je potrebné nariadovať v drobných sporoch.

Právny predchodca navrhovateľa Slovak Telekom a.s. a odporca uzavreli zmluvu o pripojení podľa ust. § 43 a nasledujúcich Zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, Zmluvu o pripojení dňa 30.10.2008 ako aj dodatok k zmluve o pripojení. Na základe uzavretej zmluvy právny predchodca navrhovateľa zapožičal odporcovi jednu mikroprocesorovú SIM kartu, umožňujúcu odporcovi využívať telekomunikačné služby. SIM karte bolo pridelené účastnícke číslo XXXXXXXXXX. Právny predchodca navrhovateľa sa v zmluve zaviazal poskytnúť odporcovi program služieb Relax 60. Zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú. Právny predchodca navrhovateľa odpredal odporcovi mobilný telefón zn. Nokia 5310repro.

Odporca však nedodrжал podmienky jednotlivých zmlúv, keďže k prvému porušeniu zmluvných podmienok došlo neuhradením faktúry zo dňa 08.04.2009, odporca sa tak dostal do omeškania až šiesty mesiac po podpise zmluvy. Za obdobie od uzavretia zmluvy nezaplatil cenu poskytnutých telekomunikačných služieb, tento nedoplatok bol fakturovaný faktúrami celkovo vo výške 37,90 eur. O tomto nároku navrhovateľa už bolo rozhodnuté rozsudkom.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a), ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, podnik - navrhovateľ má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia, to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb. Účastník - odporca je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 43 ods. 5 citovaného zákona podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení ak účastník nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po jej splatnosti.

Faktúrou č. XXXXXXXXXX v zúčtovacom období od 08.09.2010 do 07.10.2010 fakturoval zmluvnú pokutu 331,94 eur. Z obsahu faktúry nie je možné zistiť, za aké porušenie zmluvných povinností je zmluvná pokuta fakturovaná.

Podľa § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka ak strany dohodnú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Súd mal za to, že právny vzťah medzi účastníkmi je potrebné posúdiť podľa Zákona 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, podľa ustanovení zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka a tiež zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách.

Podľa § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka ak strany dohodnú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa ust. § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky, upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Zákonom č. 150/2004 Z.z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá aj smernica Rady č. 93/13 EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a túto smernicu je nevyhnutné využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcim režim spotrebiteľských zmlúv.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka vychádza z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a oproti spotrebiteľovi so znalosťou ponúkaného tovaru a služieb, čo zodpovedá poctivému prístupu k podnikaniu. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

Ustanovenia § 53 Občianskeho zákonníka sa týkajú iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často, vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť či už vôbec prečítať alebo pochopiť ich obsah.

V danom prípade navrhovateľ ponúka svoje služby spotrebiteľom prostredníctvom štandardných zmlúv, ktoré má vopred pripravené a v ktorých spotrebiteľ zmluvné podmienky nemôže ovplyvniť, čo platí aj pre zmluvné pokuty, ktoré žiada navrhovateľ od odporcu zaplatiť vždy v nezmenenej výške bez ohľadu na to, aký čas zostáva do konca doby viazanosti. Podmienky, za akých navrhovateľ dohaduje zmluvnú pokutu v štandardných zmluvách, podľa názoru súdu poškodzujú spotrebiteľa a sú preto neplatné.

Z ustanovenia § 544 Občianskeho zákonníka vyplýva, že dohoda o zmluvnej pokute musí spĺňať náležitosti, vyžadované u každého právneho úkonu v zmysle § 37 Občianskeho zákonníka, teda musí byť určitá a zrozumiteľná, inak je neplatná.

Súd má za to, že dojednanie zmluvnej pokuty spôsobom: v prípade porušenia zmluvných povinností (aj s demonštratívnym výpočtom určitých povinností) je povinný uhradiť zmluvnú pokutu v stanovenej výške, podmienky určitosti právneho úkonu nespĺňa. Zmluva o pripojení, ktorej súčasťou sú aj všeobecné obchodné podmienky a jej dodatok, obsahuje niekoľko povinností účastníka rôznej závažnosti. Uvedená formulácia neumožňuje posúdenie, porušenia ktorej povinnosti účastníka je sankcionované zmluvnou pokutou, tomuto záveru nebráni ani ich demonštratívny výpočet, pretože je iba príkladný. Zároveň pre svoju neurčitosť neumožňuje posúdenie primeranosti výšky zmluvnej pokuty vo vzťahu k zabezpečenej povinnosti. Neurčitosť dojednania zmluvnej pokuty pri obdobnej formulácii bola už potvrdená aj

rozsudkami viacerých súdov, napríklad Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 41Cob/20/2009, 41Cob/267/2008 a ďalších.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

V dodatku k zmluve o pripojení je stanovená určitá výška zmluvnej pokuty, ktorú sa odporca zaviazal uhradiť navrhovateľovi v prípade, ak dôjde z jeho strany k porušeniu zmluvných podmienok a to vo výške 331,94 eur, avšak odporca nemal nijakú možnosť ovplyvniť výšku takto paušálne stanovenej zmluvnej pokuty, ktoré si navrhovateľ uplatňuje celoplošne, bez ohľadu na individuálne podmienky tej - ktorej zmluvy, pričom v zmluve nie je uvedené, za aké porušenie doby viazanosti bude odporcovi táto zmluvná pokuta fakturovaná a teda odporca je v zmysle tejto zmluvy povinný zaplatiť zmluvnú pokutu za čo i len jeden deň omeškania, hoci zmluva neodráža skutočnosť, že k porušeniu zmluvných podmienok došlo až pol roka po podpise zmluvy, počas ktorého odporca riadne a včas uhradil poplatky za telekomunikačné služby.

Súd má tak za to, že takto uvedená zmluvná pokuta zakotvená v zmluve o poskytovaní služby predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko ide o abstraktnú dohodu o zmluvnej pokute, ktorá vo svojej podstate vytvára nerovnovážne podmienky právneho vzťahu medzi účastníkmi konania, nakoľko dáva navrhovateľovi dispozičnú právomoc jednostranne určiť výšku zmluvnej pokuty, a výrazne tak oslabuje postavenie druhého účastníka konania - spotrebiteľa, ktorý nemá ani najmenšiu možnosť ovplyvniť výšku zmluvnej pokuty, a tým je vážne narušená zásada rovnosti účastníkov konania v civilnom procese.

Zmluva o poskytovaní služby a nájme KZ je spotrebiteľskou zmluvou (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka), teda bolo by preberané dojednanie o zmluvnej pokute aj pri neexistencii dôvodov neplatnosti vyššie uvedených neplatné pre neprimeranosť z dôvodu, že dojednaná sankcia v rovnakej výške pri porušení povinností odporcu bez ohľadu na závažnosť a význam porušenej povinnosti je sankciou neprimeranou, pretože podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a v spojení s § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Navyiac neprijateľnosť tejto zmluvnej podmienky bola určená rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 2Co/132/2011.

Na základe týchto skutočností súd mal teda za to, že nárok zo strany navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty nie je dôvodný, a preto ho v celom rozsahu zamietol.

V zmysle § 224 ods. 3 O.s.p., ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci.

Podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Navrhovateľ v konaní mal iba čiastočný úspech z uplatňovanej istiny 369,84 eur mu bola celkovo priznaná suma 37,90 eur a to rozsudkom sp.zn. 18C/154/2012 zo dňa 14.03.2013 a neúspešný bol v konaní o zaplatenie sumy 331,94 eur, v konaní úspešnejší odporca nežiadal priznať náhradu trov konania, a preto súd vyslovil, že navrhovateľ a odporca nemajú právo na náhradu trov konania.

V zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. súd je povinný vždy skúmať účelnosť vynaložených trov konania, uplatnených úspešným účastníkom konania v spore.

Čo sa však týka trov vedľajšieho účastníka konania, ktorý si za vynaloženú právnu pomoc žiadal priznať a to za prvostupňové ako aj odvolacie konanie, súd mu tieto trovy nepriznal. Súd považuje trovy vedľajšieho účastníka za neúčelne vynaložené, pretože vedľajší účastník vo viacerých právnych veciach vstupuje opakovane, permanentne sa opakujúcim takmer totožným podaním, pričom nedisponuje ani so základnými informáciami o danom konaní, iba sa domnieva, že daná právna vec sa dotýka spotrebiteľa.

Združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu žalovaného, a to oznámením o vstupe do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávanom prípade a len z označenia účastníkov konania usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Len na základe skutočností, že žalovaným je spotrebiteľ bez akýchkoľvek vedomostí o predmete a stave konania je nemožné pripraviť sa na zastupovanie v tej-ktorej právnej veci, a teda naplniť podstatu právneho úkonu - príprava a prevzatie zastúpenia. Vedľajší účastník niektoré podania nadbytočne opakuje, bez uvedenia nových, významných skutočností, vzťahujúcich sa na predmet sporu. (Uznesenie Krajského súdu v Prešove spzn.: 1Co/254/2013 zo dňa 19.12.2013).

Právo na právnu pomoc sa priznáva každému, tak fyzickej, ako aj právnickej osobe, ak vystupuje v spore ako žalovaná strana a hlavný význam práva na právnu pomoc spočíva v tom, že orgány uvedené v Čl.47 ods.2 Ústavy SR majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkom, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc, že súčasťou základného práva na právnu pomoc je aj právo na úhradu účelne vynaložených trov konania a v tejto súvislosti má vedľajší účastník rovnaké možnosti ako ktorýkoľvek iný účastník v konaní v súvislosti so svojim zast. v rámci zák. upravených možností, t. j. nie je vopred vylúčený z možnosti zvoliť si na svoje zast. advokáta, avšak tým, že sa mu neprizná náhrada trov konania - trov právneho zast., pretože sa nepovažujú za účelne vynaložené, lebo neboli v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania (nález II.ÚS 78/03 z 9.9.2004 Ústavného súdu SR) nie je porušené jeho základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa Čl.47 ods.2 a 3 Ústavy SR. Znenie § 137 O. s. p. (účinné od 1.1.2012) síce medzi trovy konania zahŕňa i náhradu výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, avšak ide o náhradu výdavkov právnickej osoby, nie o odmenu za zast., ak je zástupcom advokát tejto právnickej osoby. Napokon treba dodať, že paušálny vstup vedľajšieho účastníka do všetkých konaní, v ktorých žalobca vystupuje, bez zreteľa na stav konkrétneho súdneho konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť jeho úkonov, nemožno považovať za dôkaz o jeho vôli naplniť cieľ svojej činnosti. S prihliadnutím na cieľ vedľajšieho účastníka, ktorým je ochrana a presadzovanie oprávnených záujmov spotrebiteľa, a na konkrétne okolnosti prípadu a to najmä skutočnosť, že vstúpil do konania ako profesná organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu, a splnomocnil na svoje zast. advokáta, hoci zo samotnej jeho podstaty vyplýva, že musí byť schopný pomáhať tomu účastníkovi konania, na strane ktorého vstupuje do konania, nemožno - ako už bolo uvedené - považovať jeho trovy za účelne vynaložené a tiež nemožno opomenúť skutočnosť známu súdu z iných vecí, v ktorých je ten istý žalobca, ako v prejednávanej veci, že aj iné subjekty s rovnakým predmetom činnosti (cieľom) ako vedľajší účastník, vstupujú do toho istého konania na strane žalovaného ako vedľajší účastník a na svoje zast. splnomocňujú advokáta, čo nutne vedie k úvahe, že primárnou pohnútkou pre vstup do konania nie je ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa. (Uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp.zn. 5Co/546/2013 zo dňa 15.07.2014)

V tomto prípade vstúpil vedľajší účastník do konania bez vedomia a súhlasu odporcu, a vykonal prostredníctvom svojho právneho zástupcu úkony a podania, ktoré sa opakujú v množstve iných, obdobných vecí, súd preto tieto úkony nepovažoval za účelne vynaložené aj s prihliadnutím na rozhodovaciu prax súdov v takýchto veciach, a preto trovy právneho zastúpenia právneho zástupcovi vedľajšieho účastníka nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice - okolie.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a O.s.p.),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na výkon súdneho rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci.